

[Undervisningsministeren.]

dig fortid bag sig, at når der nu lovgives på dette område, må man acceptere de vilkår og de forudsætninger, som loven indeholder, og som folketingets flertal har vedtaget.

Taler man — og det gør man hyppigt — om, at man skal fjerne skel og ikke mindst fjerne skel mellem folk med højere uddannelse og folk med mindre høj uddannelse, så tror jeg, at et væsentligt område, hvor man kan bidrage til at fjerne skel, er ved at acceptere, at universiteterne er samfundsinstitutioner, og at der for dem må gælde ganske samme regler som for andre. Man må, selv om det måske kan være bittert, set ud fra egne synspunkter, acceptere, at det er folketinget, som fastsætter reglerne for, hvorledes styrelsen skal være.

Orla Møller: Undervisningsministeren sagde i sit sidste indlæg, at man skulle forstå de udsendte valgregler som noget i retning af et udtryk for alt, hvad vi forstår ved dansk demokrati. Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at dette rummer jo en helt usædvanlig kritik i retning af, at de to forslagsstillere og de to partier, der står bagved, ikke skulle have særlig megen forståelse af, hvad dansk demokrati er for noget. Jeg vil gerne stilfærdigt antyde, at det er en lidt urimelig måde at få et forslag afvist på, at det skulle være helt i uoverensstemmelse med dansk demokrati.

Jeg vil gerne tage et par hovedting op, som kommer igen i hele argumentationen. Der er for det første argumentet om, at det er folketinget, der giver reglerne. Vi har ikke fra forslagsstillernes side på noget som helst punkt bestridt dette. Det er ikke dér, problemet ligger; det er i forståelsen af, hvordan man kan skabe det rigtige klima. Selv om jeg ikke bryder mig ret meget om at ride en moralsk hest og holde moralbelæring for ministeren, vil jeg alligevel sige, at hvis man nu fra ministerens side havde taget en regulær forhandling med studenterrådet i København om det modtagne forslag, så føler jeg mig aldeles overbevist om, at man kunne været nået meget langt i en sådan forhandling og i hvert fald have fjernet en hel del af det, der har skabt vanskeligheder på dette område.

Sagen er jo nemlig den, at både når det drejer sig om de direkte valg, om de be-

stemte perioder og om forholdstalsvalgene, som ministeren gjorde opmærksom på i første omgang, så er jeg aldeles overbevist om, at dette ikke behøver at være i afgjort uoverensstemmelse med det, som studenterne har tilsigtet, og derfor ville der altså kunne have været opnået noget, hvis man var gået ind i en rimelig forhandling. Dette være også sagt i forbindelse med det, som hr. Knud Bro sagde om dette spørgsmål.

Det andet særlige spørgsmål, der er tale om, er spørgsmålet om organisationsfriheden. Dér bliver man nok nødt til at konstatere, at der altså er 2 grupper i denne sal, og når vi nu er kommet ind på at tale sådan lidt stærkt om hinanden, må jeg måske sige det på den måde: der er én gruppe, der ikke har en snus forståelse af, hvad organisationsfrihed betyder, og der er en anden, der takket være organisationsarbejdet har måttet kæmpe sig frem både fagligt og politisk. Og her konstaterer jeg altså, at her er der en meget stærk forskel på, hvordan man betragter en interessegruppes rettigheder og friheder til at organisere sig. Jeg tror ikke noget som helst på, at en sådan interesseorganisations form for arbejde skulle betyde noget i retning af at undertrykke anderledes tænkende. Derfor ville jeg gerne i forbindelse med de tanker, der er fremført om mindretals muligheder for at komme til orde, sige, at det er der da også fuld mulighed for i kampen om at være med i besættelsen af studenterrådets pladser, så også den form for argumentation falder.

Til hr. Knud Bro vil jeg gerne sige vedrørende uklarheden: jeg er meget ked af ikke at kunne betragte den højtærede justitsminister som min specielle pave på dette område. Jeg sætter ham umådelig højt, og jeg er meget ked af at skulle pille ved hans glorie, men det kan nu altså ikke være rigtigt, at vi uden videre skal bøje os og anerkende, at det, der blev sagt her i dag, nu engang er den højeste sagkundskab, som man har at rette sig efter og tro på. Uklarheden består, fordi der er eksperter af forskellig slags, der har udtalt sig om denne sag, og det er et af de spørgsmål, vi nødvendigvis må have klarret op.

Til hr. Knud Bro vil jeg også gerne tale noget om det spørgsmål, at uden for tinget stående grupper skulle kunne fremtvinge deres ønsker. Det er slet ikke det, der er tale